

**«ԻՆՏԵՐԱԿՏԻՎ ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ
ԶԱՐԳԱՑՈՒՄ»
ՀԻՄՆԱԴՐԱՄ**

**ՀԵՐԹԱԿԱՆ ԱՏԵՍՏԱՎՈՐՄԱՆ ԵՆԹԱԿԱ
ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐԻ ՎԵՐԱՊԱՏՐԱՍՏՄԱՆ
ԴԱՍԸՆԹԱՑ 2022**

ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

Առարկա՝ Տեխնոլոգիա

Թեմա՝ Նախագծային աշխատանքը «Տեխնոլոգիա» առարկայի դասաժամին

Ուսուցիչ՝ Նարինե Սարգսյան
Մարզ՝ Արագածոտն

Ուսումնական հաստատություն՝ Արագածի թիվ 2 միջնակարգ դպրոց

Ապրիլ 2022

Բովանդակություն

Ներածություն.....	3
Նախագծման մեթոդի առաջացման պատմական նախադրյալներ	4
Ծրագրի գործունեության բնութագրերը	6
Նախագծերի իրականացում տեխնոլոգիայի դասերին.....	9
Փուլեր, ծրագրի գործունեությունը	13
Եզրակացություն.....	15
Օգտագործված գրականության ցանկ.....	17

Ներածություն

Ժամանակակից ուսումնական գործընթացն անհնար է պատկերացնել առանց նորի, ավելին փնտրելու, արդյունավետ տեխնոլոգիաների: Նախագծային ուսուցումը նախատեսված է նպաստել ուսանողների ստեղծագործական կարողությունների զարգացմանը, ինքնազարգացման և ինքնակրթության հմտությունների ձևավորմանը, այս պահանջները լիովին բավարարվում են նախագծային գործողություններով կրթական գործընթացում տեխնոլոգիայի դասերին:

Նախագծային մեթոդը որպես գործունեության հատուկ տեսակ հիմնված է մարդու մտավոր մոդելներ ստեղծելու բնական ունակության վրա: Ստեղծագործական նախագծերի իրականացումը նպաստում է ոչ միայն ուսանողների, այլև նախագծային աշխատանքներին մասնակցող ուսուցիչների անհատականության զարգացմանը, նրանց բարելավման նոր հնարավորություններ է տալիս մասնագիտական գերազանցության, մանկավարժական համագործակցության հետագա խորացումը, որն ի վերջո նպաստում է ուսումնական գործընթացի օպտիմալացմանը և բարձրացնում վերապատրաստման արդյունավետությունը:

Նախագծային գործողությունները հետաքրքրում են ուսանողներին, եթե նրանք գիտեն, որ իրենց նախագիծը պահանջված է լինելու, ընտրելով նախագծի թեման և ավարտելով այն, ուսանողները սովորում են բացահայտել իրենց ջանքերը գործադրելու կարիքները, գտնել իրենց նախաձեռնությունը, կարողությունները, գիտելիքները և դրսևորելու հնարավորությունները: հմտություններ, փորձարկել իրենց իրական բիզնեսում, ցուցաբերել նպատակասլացություն և հաստատականություն:

Նախագծային մեթոդի ծագման պատմական նախադրյալներ

Նախագծի մեթոդը սկզբունքորեն նորություն չէ համաշխարհային մանկավարժության մեջ: Նախագծի մեթոդը ծագել է անցյալ դարի սկզբին ԱՄՆ-ում: Այն նաև կոչվում էր խնդիրների մեթոդ և կապված էր փիլիսոփայության և կրթության մեջ հումանիստական ուղղության գաղափարների հետ, որոնք մշակվել էին ամերիկացի փիլիսոփայի և ուսուցչի կողմից /Ջ. Դյուի/, ինչպես նաև նրա աշակերտը Վ.Հ. Կիլպատրիկ/

Ջ. Դյուին առաջարկել է ուսուցումը կառուցել ակտիվ հիմունքներով՝ ուսանողի նպատակահարմար գործունեության միջոցով՝ տվյալ գիտելիքի նկատմամբ նրա անձնական հետաքրքրությանը համապատասխան: Հենց այստեղ է վերցված իրական կյանքից երեխայի համար ծանոթ ու նշանակալից այն կարևոր խնդիրը, որի լուծման համար անհրաժեշտ է կիրառել ստացած գիտելիքները: Ուսուցիչը կարող է առաջարկել տեղեկատվության նոր աղբյուրներ, կամ պարզապես կարող է ուղղորդել ուսանողների մտքերը ճիշտ ուղղությամբ՝ անկախ որոնման համար, խթանել երեխաների հետաքրքրությունը որոշակի խնդիրների նկատմամբ, որոնք պահանջում են որոշակի քանակությամբ գիտելիքների տիրապետում և նախագծային գործողությունների միջոցով, որոնք ներառում են դրանց լուծումը, մի շարք խնդիրներ, ցույց տալ ձեռք բերված գիտելիքների գործնական կիրառումը: Այլ կերպ ասած, տեսությունից մինչև պրակտիկա, ուսուցման յուրաքանչյուր փուլում համապատասխան հավասարակշռությամբ համատեղելով ակադեմիական գիտելիքները պրագմատիկ գիտելիքների հետ:

Որպեսզի աշակերտը ընկալի գիտելիքը որպես իրոք անհրաժեշտ, նա պետք է ինքն իր առաջ պիտի խնդիր դնի և լուծի իր համար կարևոր այդ խնդիրը: Արտաքին արդյունքը կարելի է տեսնել, ընկալել, կիրառել գործնականում: Ներքին արդյունք՝ գործունեության փորձ, գիտելիքների և հմտությունների, կարողությունների և արժեքների համադրում:

Նախագծի մեթոդը գրավել է ռուս ուսուցիչների ուշադրությունը: Նախագծային ուսուցման գաղափարներն առաջացել են Ռուսաստանում գրեթե ամերիկյան ուսուցիչների զարգացումներին զուգահեռ: Ռուսերենի ուսուցչի ղեկավարությամբ *U.S. Շագկի* 1905 թվականին կազմակերպվեց աշխատակիցների մի փոքր խումբ, որը փորձում էր ակտիվորեն կիրառել նախագծային մեթոդները դասավանդման պրակտիկայում: Հետագայում, արդեն խորհրդային կարգերի օրոք, այս գաղափարները սկսեցին բավականին լայնորեն

ներմուծվել դպրոց, բայց ոչ բավականաչափ մտածված և հետևողական: 1917-ի հեղափոխությունից հետո երիտասարդ Խորհրդային պետությունԲավականին այլ խնդիրներ կային՝ օտարում, ինդուստրացում, կոլեկտիվացում... 1931-ին Բոլշևիկների համամիութենական կոմունիստական կուսակցության Կենտկոմի հրամանագրով դատապարտվեց նախագծերի մեթոդը և արգելվեց դրա օգտագործումը դպրոցում:

Նախագծերով աշխատելու ունակ ուսուցիչներ չկային.չկար մշակված մեթոդաբանություն ծրագրի գործունեության համար. «նախագծերի մեթոդի» նկատմամբ չափազանց մեծ ոգևորությունը ի վնաս դասավանդման այլ մեթոդների էր աշխատում. «նախագծերի մեթոդը» անգրագետ կերպով գուգորդվում էր «համապարփակ ծրագրերի» գաղափարի հետ, գնահատականներն ու վկայականները չեղյալ են հայտարարվել, իսկ նախկինում գոյություն ունեցող անհատական թեստերը փոխարինվել են կոլեկտիվ թեստերով յուրաքանչյուր ավարտված առաջադրանքի համար:

ԱՄՆ-ում, Կանադայում, Մեծ Բրիտանիայում, Ավստրալիայում, Նոր Զելանդիայում, դրանք ակտիվորեն և շատ հաջող կիրառվեցին: Նախագծային մեթոդը արմատավորվել է Բելգիայի, Գերմանիայի, Իտալիայի, Նիդեռլանդների, Ֆինլանդիայի և շատ այլ երկրների դպրոցներում: Բհարկե, ժամանակի ընթացքում փոփոխություններ են եղել. մեթոդն ինքնին չմնաց, գաղափարը ձեռք բերեց տեխնոլոգիական աջակցություն, հայտնվեցին մանկավարժական մանրամասն զարգացումներ, որոնք հնարավորություն տվեցին նախագծի մեթոդը մանկավարժական «արվեստի ստեղծագործությունների» կատեգորիայից տեղափոխել «կատեգորիա» պրակտիկաներ«. Ծնվել է անվճար կրթության գաղափարից՝ նախագծային մեթոդը աստիճանաբար «ինքնակարգապահ» և հաջողությամբ ինտեգրվել է կրթական մեթոդների կառուցվածքին: Բայց դրա էությունը մնում է նույնը՝ խթանել ուսանողների հետաքրքրությունը գիտելիքների նկատմամբ և սովորեցնել, թե ինչպես կիրառել այդ գիտելիքը գործնականում՝ դպրոցի պատերից դուրս կոնկրետ խնդիրներ լուծելու համար:

Ներկայումս նախագծային մեթոդը, որն առաջացել է ավելի քան հարյուր տարի առաջ, վերածնունդ է ապրում: Ուսումնական նախագիծն այսօր համարվում էլավագույն օրինակը թիմային աշխատանքով կրթական եւ ճանաչողական հմտություններ ձեռք բերելու, ստեղծագործական կամ խաղային գործունեության

լավագույն ու արդյունավետ միջոց , ունենալով ընդհանուր նպատակ, համաձայնեցված մեթոդներ, գործունեության մեթոդներ, որոնք ուղղված են ընդհանուր արդյունքի:

Ծրագրի գործունեության բնութագրերը

Ըստ սահմանման նախագիծը որոշակի գործողությունների, փաստաթղթերի, նախնական տեքստերի, իրական օբյեկտի, առարկայի ստեղծման, այլ տեսակի տեսական արտադրանքի ստեղծման գաղափար է: Այն մշտապես ստեղծագործական գործունեություն է:

Դպրոցական կրթության մեջ նախագծային մեթոդը դիտարկվում է որպես դասասենյակային համակարգի այլընտրանք: Ժամանակակից նախագիծն սովորողի համար դիդակտիկ միջոց է ճանաչողական գործունեության ակտիվացման, ստեղծագործական կարողությունը զարգացնելու և միևնույն ժամանակ որոշակի անձնային որակներ ձևավորելու համար:

Նախագծի մեթոդը մանկավարժական տեխնոլոգիա է, որը կենտրոնացած է ոչ թե փաստացի գիտելիքների ինտեգրման, այլ դրանց կիրառման և նորերի ձեռքբերման վրա: Սովորողի ակտիվ ներգրավվածությունը որոշակի նախագծերի ստեղծման մեջ նրան հնարավորություն է տալիս յուրացնել մարդու գործունեության նոր ուղիները սոցիալ-մշակութային միջավայրում:

Նախագծերի մեթոդի մեջ որպես մանկավարժական տեխնոլոգիա մարմնավորվեց գաղափարների մի շարք, որոնք առավել հստակ ներկայացրեց ամերիկացի ուսուցիչ և փիլիսոփա Ջորջ Դյուին (1859 - 1952), ով նշում է հետևյալը. Երեխայի մանկությունը նախապատրաստվելու շրջան չէ: ապագա կյանք, բայց լիարժեք կյանք: Հետևաբար, կրթությունը պետք է հիմնված լինի ոչ թե այն գիտելիքի վրա, որը նրան օգտակար կլինի ապագայում, այլ այն, ինչ երեխային այսօր հրատապ կարիք ունի, նրա իրական կյանքի խնդիրները:

Երեխաների հետ ցանկացած գործունեություն, ներառյալ կրթությունը, պետք է կառուցվի՝ հաշվի առնելով նրանց հետաքրքրությունները, կարիքները՝ հիմնվելով երեխայի անձնական փորձի վրա:

Հիմնական առաջադրանքը: Ծրագրի վրա հիմնված ուսուցումը երեխաների կողմից շրջապատող կյանքի ուսումնասիրությունն է ուսուցչի հետ միասին: Այն ամենը, ինչ անում են սովորողները, նրանք պետք է ինքնուրույն անեն (մենակ, խմբի հետ, ուսուցչի, այլ մարդկանց հետ). պլանավորեն, կատարեն, վերլուծեն, գնահատեն և, իհարկե, հասկանան, թե ինչու են դա արել.

ա) ներքին ուսումնական նյութի հատկացում.

բ) նպատակահարմար գործունեության կազմակերպումը.

գ) սովորելը որպես կյանքի շարունակական վերակառուցում և այն ավելի բարձր մակարդակների բարձրացում:

Ծրագիրը նախագծերի մեթոդով կառուցված է որպես որոշակի առաջադրանքներից բխող փոխկապակցված կետերի շարք: Աշակերտները պետք է սովորեն կառուցել իրենց գործունեությունը այլ տղաների հետ, կարողանան գտնել, ձեռք բերել որոշակի նախագիծ ավարտելու համար անհրաժեշտ գիտելիքներ, այդպիսով լուծելով իրենց կյանքի խնդիրները, կառուցել հարաբերություններ միմյանց հետ, սովորել կյանքի մասին, տղաները ստանում են այս կյանքի համար անհրաժեշտ գիտելիքները: , և ինքնուրույն կամ խմբում ուրիշների հետ՝ կենտրոնանալով կենդանի և կենսական նյութի վրա՝ սովորելով հասկանալ կյանքի իրողությունները փորձությունների միջոցով:

Այս տեխնոլոգիայի առավելություններն են՝ աշխատանքի նկատմամբ խանդավառություն, երեխաների հետաքրքրություն, կապ իրական կյանքի հետ, երեխաների առաջատար դիրքերի բացահայտում, գիտական հետաքրքրասիրություն, խմբում աշխատելու կարողություն, ինքնատիրապետում, գիտելիքների ավելի լավ համախմբում, կարգապահություն:

Նախագծի մեթոդի հիմքը սովորողների ճանաչողական, ստեղծագործական հմտությունների զարգացումն է, նրանց գիտելիքներն ինքնուրույն կառուցելու կարողությունը, տեղեկատվական տարածքում նավարկելու կարողությունը, քննադատական մտածողության զարգացումը:

Նախագծի մեթոդը միշտ կենտրոնացած է սովորողների ինքնուրույն գործունեության վրա՝ անհատական, զույգ, խմբակային, որը սովորողները կատարում են որոշակի ժամանակահատվածում: Այս մոտեցումը օրգանապես համակցված է ուսուցման խմբային մոտեցման հետ:

Ծրագրի մեթոդը միշտ ներառում է ինչ-որ խնդրի լուծում, որը մի կողմից ներառում է տարբեր մեթոդների կիրառում, իսկ մյուս կողմից՝ գիտության, ճարտարագիտության, տեխնիկայի և ստեղծագործական տարբեր ոլորտների գիտելիքների և հմտությունների ինտեգրում: Նախագծի մեթոդի համաձայն աշխատանքը ներառում է ոչ միայն խնդրի առկայություն և իրագրելում, այլև դրա բացահայտման, լուծման գործընթաց, որը ներառում է գործողությունների հստակ պլանավորում, այս խնդրի լուծման պլանի կամ վարկածի առկայություն, հստակ բաշխում: դերեր (եթե նկատի ունենք խմբային աշխատանք) և այլն: առաջադրանքներ յուրաքանչյուր մասնակցի համար, որը ենթակա է սերտ փոխգործակցության: Ավարտված նախագծերի արդյունքները պետք է լինեն, ինչպես ասում են, «շոշափելի», բովանդակային, այսինքն՝ եթե սա տեսական խնդիր է, ապա դրա կոնկրետ լուծումը, եթե գործնական, օգտագործման համար պատրաստ կոնկրետ գործնական արդյունք:

Հետազոտության առարկան կարող է լինել հետևյալ բովանդակությամբ.

միառարկա - կատարվում է կոնկրետ առարկայի նյութի վրա.

միջառարկայական - ինտեգրված են մի քանի առարկաների հարակից թեմաներ, օրինակ՝ համակարգչային գիտություն, տնտեսագիտություն.

գերառարկայական - այս նախագիծն իրականացվում է ընտրովի, ինտեգրված դասընթացների, ստեղծագործական սեմինարներում աշխատելու ժամանակ:

Նախագիծը կարող է լինել *վերջնական*, երբ դրա իրականացման արդյունքների հիման վրա գնահատվում է ուսանողների կողմից որոշակի ուսումնական նյութի մշակումը, *և ընթացիկ*, երբ ինքնակրթության և նախագծային գործունեության համար ուսումնական նյութից հանվում է կրթության բովանդակության միայն մի մասը. Նախագծի մեթոդի կիրառման կարողությունը ուսուցչի բարձր որակավորման, դասավանդման և զարգացման նրա առաջադեմ մեթոդների ցուցիչ է: Այս տեխնոլոգիաները հաճախ կոչվում են XXI դարի տեխնոլոգիաները, ապահովելով, առաջին հերթին, հետինդուստրիալ

հասարակության մեջ անձի արագ փոփոխվող կենսապայմաններին հարմարվելու կարողություն:

Տեխնոլոգիաների դասերին նախագծերի իրականացում

1. Նախագծերի նպատակներն ու խնդիրները տեխնոլոգիայի դասերին

Ժամանակակից դպրոցն ուսանողներից կպահանջվի տիրապետել հետևյալ հմտություններին՝ օգտագործելով ուսումնասիրության համար մատչելի տեխնոլոգիաների օրինակը.

1. հիմնավորել գործունեության նպատակը՝ հաշվի առնելով սոցիալական կարիքները, որոշում կայացնել և ձեռնարկել աշխատանքի արդյունք ստեղծելու ռիսկը.

2. գտնել և մշակել անհրաժեշտ տեղեկատվություն ժամանակակից տեխնոլոգիաների օգտագործմամբ;

3. նախագծել աշխատանքի օբյեկտը և գործունեության տեխնոլոգիան՝ հաշվի առնելով տվյալ պայմաններում առկա նյութերն ու տեխնիկական միջոցները.

4. տիրապետել պոլիտեխնիկական աշխատանքային գիտելիքներին, գործիքներ օգտագործելու, տեխնոլոգիական գործողություններ կատարելու հմտություններին և կարողություններին.

5. գիտակցել տեխնոլոգիական գործընթացների, որի արդյունքները կունենան սպառողական արժեք.

6. տնտեսապես և ֆունկցիոնալորեն հիմնավորել գործընթացի օպտիմալությունը և կատարման արդյունքները.
7. տալ էկոլոգիական և սոցիալական գնահատում տեխնոլոգիա և աշխատանքի արդյունք;
8. առաջադրել ձեռնարկատիրական գաղափարներ ուսումնասիրված տեխնոլոգիաների շրջանակներում;
9. գնահատել մասնագիտական հետաքրքրություններն և մասնագիտություն ընտրելու հակումներ;
10. համագործակցել թիմում և հանդես գալ որպես առաջնորդ:

Դասավանդման նախագծային մեթոդը ենթադրում է, որ ձևավորումն իրականացվում է ոչ թե ուսուցչի խնամակալության ներքո, այլ նրա հետ միասին, կառուցված է ոչ թե մանկավարժական թելադրանքով, այլ համագործակցության մանկավարժության վրա, երբ ուսուցիչը վերածվում է խորհրդատուի, փորձառու ղեկավարի: ուսանողների ստեղծագործական գործունեության մասին:

4.2 Նախագծերի թեմաները և դիզայնի օբյեկտների ընտրության պահանջները

Նախագծային ուսուցման բովանդակությունը որոշելիս սկզբունքորեն կարևոր և բարդ խնդիր է դիզայնի օբյեկտների մանկավարժորեն ճիշտ ընտրությունը: Ստեղծագործական նախագծերի ընտրության բարդությունը կապված է բազմաթիվ գործոնների հետ՝ դպրոցականների տարիքի և անհատական հատկանիշների, ստեղծագործական նախագծերի իրականացման ուսումնական նյութական բազայի և այլն:

Նախագծային առաջադրանքներ ընտրելիս անհրաժեշտ է հաշվի առնել հատուկ դիդակտիկայի սկզբունքները աշխատանքային գործունեությունդպրոցական սեմինարներում (պոլիտեխնիկ, կարիերայի ուղղորդում և կրթական կողմնորոշում, ուսուցման համակցում արդյունաբերական աշխատուժ,

աշխատանքի նկատմամբ ստեղծագործական վերաբերմունքի ձևավորում, գիտական բնույթ և այլն):

Դպրոցականների համար նախագծային ուսուցման պրակտիկայում ստեղծագործական նախագծերի ընտրության համապարփակ բազմակողմ մոտեցման օգտագործումը հնարավորություն է տալիս որպես հիմք հաշվի առնել կազմակերպչական, մանկավարժական, տեխնոլոգիական, տնտեսական, հոգեբանական, ֆիզիոլոգիական, գեղագիտական և էրգոնոմիկական պահանջները: նախագծերի ընտրություն. Ստեղծագործական նախագծերի բնորոշ գծերն են՝ ստեղծագործական բնույթը, դրանց լուծում պահանջող խնդրահարույց իրավիճակների առկայությունը: Մինևույն ժամանակ ստեղծագործական նախագիծՍա յուրատեսակ ուսումնական աշխատանքային խնդիր է:

Ստեղծագործական նախագծի իրականացման գործընթացը ենթադրում է ուսումնասիրված խնդիրների համակողմանի արտացոլում և գործնական աշխատանքտեխնոլոգիայի դասերին. Նախագիծ ընտրելիս պետք է ձգտել, որ ստեղծագործական նախագիծը պարունակի այն գիտելիքներն ու հմտությունները, որոնք ուսանողն արդեն յուրացրել է տարվա ընթացքում: Այս դեպքում իրականացվում է գիտելիքների և հմտությունների անկախ փոխանցում կոնկրետ օբյեկտի (նախագծի) վերաբերյալ:

Նախագծերի ընտրության կարևորագույն պահանջներից մեկը դրա ստեղծագործական ուղղվածությունն է: Ստեղծագործական նախագծեր ընտրելիս անհրաժեշտ է հաշվի առնել դպրոցականների անհատական առանձնահատկությունները, նրանց պատրաստվածության աստիճանը, տարիքը և ֆիզիոլոգիական հնարավորությունները:

Ստեղծագործական նախագծերի ընտրության կարևոր պահանջը նրանց սոցիալապես օգտակար կամ անձնական նշանակությունն է: Դիզայնի օբյեկտի սոցիալապես օգտակար արժեքը կարող է ներառել ուսանողի, ընտանիքի, հասարակության, դպրոցի կամ պարզապես շուկայի կարիքները բավարարելու նշանակությունը:

Հաշվի առնելով ուսուցչի հնարավորություններն ու հետաքրքրությունները՝ դպրոցական սեմինարների նյութատեխնիկական ռեսուրսները ներառում են նախագծերի ընտրություն՝ տեխնոլոգիայի ուսուցչի հնարավորությունների և շահերի և նյութական բազայի առկայության տեսանկյունից:

Էրգոնոմիկ և անվտանգ աշխատանքային պայմանների ապահովումը պարունակում է մի շարք պահանջներ. ընտրված նախագիծը պետք է ապահովի անվտանգ աշխատանքային պայմաններ ուսանողների համար:

Ծրագրի թեմաներն ընտրվում են աշակերտների կողմից ինքնուրույն կամ ուսուցչի առաջարկությամբ: Ստեղծագործական նախագծերի համար թեմաներ առաջարկելիս պետք է հաշվի առնել միջոցառման կապերի իրականացման հնարավորությունը, կրթության շարունակականությունը: Նախագծերն իրականացվում են ինչպես անհատական, այնպես էլ խմբային՝ ժամանակավոր, ստեղծագործական թիմի կազմում:

Նախագծի և տեխնոլոգիական խնդիրների լուծում կրթական տեսողական միջոցների, գործիքների, ուսումնական սեմինարներում աշխատելու սարքերի, փոքրածավալ մեքենայացման և ավտոմատացման, կենցաղային տեխնիկայի, դեկորատիվ և կիրառական արտադրանքի մշակման և արտադրության մեջ:

Արտադրության տեխնոլոգիաների մշակում և արդիականացում տարբեր տեսակներփայտից, մետաղից, պլաստմասսայից, գործվածքից, սննդի վերամշակման, հողի, վերամշակման և այլնի առարկաներ:

Արդյունաբերական, կրթական և բնակելի տարածքների նախագծային խնդիրների լուծում.

Ռացիոնալ տնային տնտեսության մեթոդների և տեխնիկայի մշակում, գույքի և բնակարանի բարելավում:

Արդյունաբերական և առևտրային բնույթի խնդիրների լուծում՝ կապված շուկայում ուսանողների գործունեության նյութական և ինտելեկտուալ արտադրանքի իրացման, բնապահպանական միջոցառումների անցկացման հետ.

Ուսանողները պետք է իրենց համար ընտրեն դիզայնի օբյեկտը, նախագծի թեման, այսինքն. ապրանք, որը նրանք իսկապես կցանկանային բարելավել, առաջարկել շուկային, ներմուծել օբյեկտիվ աշխարհ՝ մարդկանց իրական կարիքները բավարարելու համար:

Նախագծի թեմայի ընտրությունը ենթակա է պահանջների, որոնք ուսանողների կողմից պետք է ընկալվեն գրեթե որպես հրահանգ, ուղեցույց.

Օբյեկտը (ապրանքը) պետք է լինի լավ հայտնի, հասկանալի և, ամենակարևորը, հետաքրքիր.

Ապագա նոր արտադրանքը պետք է արտադրվի արդյունաբերական կամ արհեստավոր ճանապարհով, որոշակի ծրագրի հետ թողարկվի և հաշվարկ արվի գանգվածային կամ մեկ սպառողի համար.

Պետք է նախագագացում ունենալ, որ օբյեկտը թույլ կտա ծրագրավորողին գիտակցել իրեն ստեղծագործության մեջ, որ նա կարող է դա անել.

Մարսափելի չէ, եթե թեմաները կրկնվեն ուսումնական խմբում. Նախագծման գործընթացում ուսանողներն իրենք կհասկանան, որ ոչ ոք չի կարող շուկա առաջարկել երկու նույնական ապրանքներ (կամ ծառայություններ):

Նախագծերի ընտրությունը որոշվում է անհատի և հասարակության կյանքի տարբեր ոլորտների (դպրոց, արդյունաբերություն, ժամանց, տուն) կարիքներով, դրանց բավարարման, առկա ապրանքների և ծառայությունների բարելավման և արդիականացման անհրաժեշտությամբ: Նախագծերի ընտրության հիմնական չափանիշներն են՝ ինքնատիպություն, մատչելիություն, հուսալիություն; տեխնիկական գերազանցություն; գեղագիտական արժանիք; անվտանգություն; համապատասխանություն հանրային կարիքներին; օգտագործման հեշտություն; արտադրելիություն; նյութական սպառում; արժեքը և այլն:

Ծրագրի գործունեության փուլերը

Նախագծերի իրականացման ընթացքում սովորողների գործունեության կառուցման տրամաբանությունը պետք է համապատասխանի ընդհանուր կառուցվածքի: Սրա հիման վրա բացահայտվել են ծրագրի գործունեության հիմնական փուլերը. *կազմակերպչական և նախապատրաստական (հետազոտական), տեխնոլոգիական, վերջնական*.

Կազմակերպչական և նախապատրաստական (հետազոտական) փուլում դպրոցականները բախվում են մարդկային գործունեության բոլոր ոլորտների կարիքներն ու պահանջները հասկանալու խնդրին: Այս փուլում ուսանողները պետք է գիտակցեն, հասկանան, թե ինչու և ինչու պետք է ավարտին հասցնեն նախագիծը, որն է դրա նշանակությունը իրենց և հասարակության կյանքում, որն է առաջիկա աշխատանքի հիմնական խնդիրը: Նրանք նպատակ ունեն: գործունեության արդյունքում ստանալը օգտակար ապրանքորը կարող է լինել և՛ սոցիալական, և՛ անձնական: Այս փուլում ուսանողներն ամփոփում են ուսումնասիրված նյութը՝ դրանով ներառելով այն ընդհանուր համակարգը, նրանց գիտելիքներն ու հմտությունները:

Այս փուլի վերջնական տարրը արտադրության տեխնոլոգիայի պլանավորումն է, որտեղ ուսանողները կատարում են այնպիսի գործողություններ, ինչպիսիք են՝ գործիքների և սարքավորումների ընտրություն, տեխնոլոգիական գործողությունների հաջորդականության որոշում, արտադրանքի արտադրության օպտիմալ տեխնոլոգիայի ընտրություն: Գործունեության միջոցները նրանց անձնական փորձ, ուսուցիչների, ծնողների փորձը, ինչպես նաև աշխատանքային բոլոր գործիքներն ու սարքերը, որոնք սովորողները օգտագործում են նախագիծը մշակելիս: Ուսանողների գործունեության արդյունքը նոր գիտելիքների, հմտությունների և պատրաստի գրաֆիկական փաստաթղթերի ձեռքբերումն է: Այս փուլում սովորողները կատարում են ինքնատիրապետում և իրենց գործունեության ինքնագնահատում:

Տեխնոլոգիական փուլում ուսանողը կատարում է տեխնոլոգիական գործողություններ, ուղղում է իր գործունեությունը, կատարում է ինքնատիրապետում և աշխատանքի ինքնագնահատում: Նպատակը աշխատանքային գործառնությունների որակն ու ճիշտ կատարումն է: Գործունեության առարկան ստեղծված նյութական արտադրանքն է, գիտելիքները, հմտություններն ու կարողությունները: Գործիքներ - գործիքներ և

սարքավորումներ, որոնցով աշխատում է ուսանողը: Արդյունքը գիտելիքների, հմտությունների և կարողությունների ձեռքբերումն է: Ավարտված տեխնոլոգիական գործողություններն այս փուլում ուսանողների գործունեության միջանկյալ արդյունքն են:

Վերջնական փուլում տեղի է ունենում նախագծի վերջնական հսկողություն, ուղղում և փորձարկում: Ուսանողները արտադրում են տնտեսական հաշվարկներ, մինի մարքեթինգային հետազոտություն, վերլուծել իրենց կատարած աշխատանքը, պարզել՝ արդյոք հասել են իրենց նպատակին, որն է աշխատանքի արդյունքը: Վերջում ուսանողները պաշտպանում են իրենց նախագիծը (արտադրանք, վերացական) դասընկերների առաջ

Եզրակացություն

Տեխնոլոգիական հմտությունների զարգացումը շատ կարևոր տեղ է զբաղեցնում կրտսեր դպրոցում: Տեխնոլոգիա առարկան իրենից ներկայացնում է մի ամբողջականություն, որը չի սահմանափակում մտքի ազատությունը, զարգացնում է մտածելակերպը և օգնում ստեղծագործել:

Ուսումնական տարվա ձեռքբերումներից մեկը սովորողների հետ նախագծային ուսուցման մեթոդով աշխատելն էր: Նախագծային ուսուցումը հետաքրքիր է դարձնում ողջ գործընթացը, նպաստում սովորողի ստեղծագործական և հետազոտական հմտությունների զարգացմանը: Քանի որ տեխնոլոգիան իր մեջ ներառում է խեցեգործություն, նկարչություն, քանդակագործություն, դիզայն, այդ իսկ պատճառով սովորողի համար հետաքրքիր է դառնում որպես անհատ մասնակցել նախագծին և ինչ-որ մի մասնիկ էլ ավելացնելով ու իրենը դարձնելով ներկայացնել ստեղծած աշխատանքը:

Նախագծային մեթոդով աշխատելու առավելություններից մեկն էլ այն է, որ թե՛ սովորողը, թե՛ դասավանդողը նախագիծը սկսելուց առաջ որոնողական և ստեղծագործական աշխատանք են տանում: Արդյունքում ստացվում է հետաքրքիր, ուսուցողական, ստեղծագործ աշխատանք, որը ներկայացվում է կրթահամալիրի կայքում, ենթակայքում, սովորողների և դասավանդողի բլոգերում:

Նախագծի կազմակերպման և իրականացման ընթացքում կարևոր է հաշվի առնել սովորողի տարիքային առանձնահատկությունները, կարողությունները, քանի որ յուրաքանչյուր սովորող ունի իր հմտությունների կատարման չափը: Յուրաքանչյուր նախագծի ավարտին սովորողը իր կատարած աշխատանքի արդյունքը տեսնելով մեծ ոգևորություն է ապրում, կիրառում իր պատրաստած իրը կենցաղում և ձևավորելով իր

անհատական ճաշակը ,ցանկանում է տարբերվել շրջապատից և լինել առանձնահատուկ ու չկրկնվող:Սովորողների աշխատանքային վերապատրաստման խնդիրը մեր երկրում կարող է ավելի հաջող իրականացվել, եթե կիրառվի նախագծային մեթոդը:

Այս մեթոդը կարելի է նույնքան հաջողությամբ օգտագործել այլ առարկաներում, սակայն այնպիսի առարկա, ինչպիսին է Տեխնոլոգիան, ամենամեծ հնարավորությունն է ստեղծում ստեղծագործական նախագծի միջոցով զարգացնելու ստեղծագործությունը: Իսկ կրթության նպատակը անհատի համակողմանի կրթությունն է:

Աշխատանք ժամանակակից մարդը դառնում է ավելի ու ավելի ստեղծագործ: Ուստի ինձ համար այսօր ակտուալ է նախագծի մեթոդը:

Դպրոցում տեխնոլոգիայի դասերին է, որ մենք զարգացնում ենք ստեղծագործ անհատականություն: Տեխնոլոգիայի դասերին կարելու է աշխատել ոչ թե ավանդական մեթոդներով, այլ նախագծի մեթոդով:

Աշխատելով նախագծի մեթոդի համաձայն՝ կարող ենք ուսումնական գործունեությունը դարձնել ավելի հետաքրքիր և հարուստ: Այդ ժամանակ գիտելիքն ավելի խորն ու ուժեղ կլինի:

Եվ ամենակարևորը դիզայնի ուսանողների կողմից ձեռքբերումն է և հաղորդակցման հմտություններինչը կօգնի ուսանողներին հետագա ուսուցման մեջ:

Եթե տեխնոլոգիայի ուսուցիչը իր դասերին կիրառում է նախագծի մեթոդը, ապա նրա ստեղծագործական ներուժն ավելի լիարժեք է բացահայտվում: Իսկ նման ուսուցչից սովորելը ավելի հետաքրքիր է:

Օգտագործված գրականության ցանկ.

1. Kazakevich V. M. Տեխնոլոգիական կրթություն բարձր տեխնոլոգիաների դարաշրջանում / Դպրոց և արտադրություն, 2001 թ., թիվ 1
2. Կրուգլիկով Գ.Ի., Սիմոնենկո Վ.Դ., Յիրլին Մ.Դ. Տեխնոլոգիական ստեղծագործության հիմունքները. Գիրք ուսուցիչների համար. - Մ.: Հանրակրթություն, 1996 թ
3. Պախտովա Ն.Յու. Նախագծային ուսուցում - ինչ է դա: // Մեթոդիստ, թիվ 1, 2004.-p. 42.
4. Pavlova M. B., Pitt J., Gurevich M. I., Sasova I. A. Դպրոցականների տեխնոլոգիական կրթության նախագծերի մեթոդ. Սասովա.-Մ.: Վենտա-Գրաֆ, 2003 թ
5. Նոր մանկավարժական և տեղեկատվական տեխնոլոգիաները կրթական համակարգում. / Էդ. Է.Ս. Փոլատ.- Մ., 2000